

זמני השבת
אופק: אלעד וב"ב

הדלקת הנרות: 16:21
מוצאי שבת: 17:13
דבינו תם: 17:43

זמני השבת
אופק: ירושלים

הדלקת הנרות: 16:25
מוצאי שבת: 17:17
דבינו תם: 17:48

מופץ ב-7000 עותקים בכל הארץ

פרישת "יוגש" - גליון מס' 190

שנה ז' - עלון דו שבועי | העלון טעון גניזה | אין לקרוא בשעת התפילה! | טל' המערכת: 03-9094245

וַיְדַבֵּר יְהוָה עִבְרָה דְבַר בְּאִזְנֵי אֲדָנָי (מדר, זח)

אמר יהודה ליוסף: יבוא נא עבדך, אשר שלחת לרדוף אחרינו למצוא אצלינו את הגביע, וילחש נא באזניך, גופו של מעשה איך היה. כי כמון יודע, שכל עלילותיך נגדנו הם חסרי כל שחר ויסוד.

שְׂמִינֵי אֱלֹקִים לְאֶדוֹן לְכָל מִצְרַיִם (מזה-ט)

מה בשורה היא זו בשביל יעקב? וכי שררה לבניו זה משאלת חייו של יעקב? אלא יוסף התכוון לומר לאביו ששמני- שם אני את השם יתברך לאדון על כל מצרים. על ידי מתפרסם שם האלקים, שהוא אדון העולם וזה אמנם בשורה בשביל יעקב.

וַיְגַדְדוּ לוֹ לְאֵמֹר עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי הוּא מוֹשֵׁל בְּכָל אֶרֶץ מִצְרַיִם (מזה, כו).

בביאורו למגילת אסתר, מביא הגאון בעל "כתב סופר" פנינה נפלאה שהיתה שגורה בפי אביו הגאון בעל "חתם סופר":

מהוהוה 'בשורה' עבור יעקב? אדרבה, בודאי היה שמח ביותר אילו יכול היה יוסף לעזוב הכל ולשוב לביתו!

אלא - אמר רבה של פרשבורג - כוונת הפסוק היא שהשבטים הבטיחו ליעקב שיוסף לא יז מצדקותו יז כלשהו מכפי שהיה בבית יעקב, כפי שכותב רש"י (שמות א, ה): 'ויוסף היה במצרים - להודיעך צדקתו של יוסף: הוא יוסף הרועה את צאן אביו, הוא יוסף שהיה במצרים ונעשה מלך ועומד בצדקו, שלא למד יוסף ממעשי מצרים!'

והנה, אמרו חז"ל (אבות ד, א): 'איזהו גיבור? הכובש את יצרו, שנאמר: ומושל ברוחו מלוכד עיר, ואין לך ממשלה גדולה מאדם המושל ברוחו ומכניע את יצרו, וזה קשה מן הכל, וככל שאדם יותר בגדולה ועושרו מתרבה - יותר נתווספו תאוותיו וקשה יותר לכובשם, ולכן ציוה ה' למלך ישראל שיכתוב לו את משנה התורה - 'לבלתי רום לבבו לבלתי סור מן המצוה ימין ושמאל'. מעתה, לכן התכוונו השבטים באמרום: "וכי הוא מושל בכל ארץ מצרים" - דהיינו: לא תאוות מצרים משלו עליו, אלא הוא משל בהן ועמד נגדם בצדקתו ואמנותו!

וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהוֹ אֶל יַעֲקֹב פְּמִיָּה, יָמֵי שְׁנַיִם חַיִּיךָ, וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל פְּרַעֲהוֹ יָמֵי שְׁנַיִם מְגֻדְרֵי שְׁלֹשִׁים וּמֵאֹת שְׁנָה מְעַלְט וְרַעִים הָיוּ יָמֵי שְׁנַיִם חַיִּיךָ (מזה-ח-ט).

התמיהה נודעת: הלא פרעה שאל אותו רק "כמה ימי שני חיך", ומדוע מצא יעקב לנכון להוסיף שרעים היו, והלא לא נשאל על כך כלל?

בפירושו לתהילים (פרק כו), ביאר הגאון רבי יצחק חיות, אב"ד סקאליא ובעל "זרע יצחק", על פי מאמר הגמרא (שבת קה): 'אמר רב יהודה אמר רב: כל המתעצל בהספדו של חכם - ראוי לקברו בחיי, שנאמר: ויקברו אותו (את יהושע בן נון) בגבול נחלתו בתמנת סרח אשר בהר אפרים מצפון להר געש' - מלמד שרגש עליהן הר להורגן, ובהמשך הגמרא: 'אמר רב חייה בר אבא אמר רבי יוחנן: כל המתעצל בהספדו של חכם - אינו מאריך ימים וכו'. איתביה רבי חייה בר אבא לרבי יוחנן: ויעבדו העם את ה' כל ימי יהושע וכל ימי הזקנים אשר האריכו ימים אחרי יהושע' (שופטים ב) אמר לו: בבלאי, ימים

האריכו, שנים לא האריכו", עד כאן מדברי הגמרא.

רש"י מפרש: 'ימים האריכו - שכלו ימיהם בטוב, דחשיב אריכות ימים', דהיינו: שהיה להם עושר וכל טוב, אבל שנים לא האריכו - כי מתו בקיצור ימים ושנים. הרי לנו ש'אריכות ימים' היא כפשוטה: לחיות שנים רבות.

והנה, פרעה בשאלתו כפל ואמר: "כמה ימי שני חיך", לא פלא שיעקב הבין שהשאלה מתייחסת הן למספר שנות חייו - והן לאריכות חייו... (ושלל לא יחסר)

וְעֵתָהּ יָשֵׁב נָא עִבְרָה תַּחַת הַפְּעֵלָר... (מדר, לג)

פעמים רבות הגיעו אנשים לכבד את הגאון הגדול מרן רבי מיכל יהודה לפקוביץ צדוק"ל בסנדקאות. ברוב המקרים לא הכיר את בעלי הברית; הם פשוט רצו לזכות הזו שראש הישיבה יכבד אותם בנוכחותו, והוא הסכים ברצון לקיים את המצוה החשובה והיה מגיע לבריתות.

ובשמחה עצמה לא היה עוזב את המקום לפני שברך את בעל השמחה ואת כל הסבים. הוא עבר מאחד לשני וטרח לשאול ולברר שוב ושוב האם התייחס לכולם.

לפני כתשע עשרה שנה, ביום ראשון בשבוע, דפק על דלתו של ראש הישיבה אדם בלתי מוכר ובפיו הבקשה השגרתית. "האם אפשר שהרב יהיה סנדק בברית שלנו?" שאל, "הברית תתקיים ביום רביעי ברחוב ירושלים." "בהחלט, בהחלט, השיב לו מרן ראש הישיבה במאור פנים ורשם לעצמו את הפרטים המדויקים.

למחרת, ביום שני, דפק שוב אותו אדם. עיניו היו מושפלות. "אני לא יודע מה לעשות..." פתח ברגע שבו הוזמן על ידי מרן להיכנס ולהתישב, "אני דחוק כל כך בכסף! אין לי אפילו כדי לשלם לסעודת הברית." ראש הישיבה הנהן מולו בהשתתפות. "לברית יבואו בני המשפחה המורחבת", המשיך האיש, "והם בודאי יתנו מתנות, ואז אוכל לכסות את ההוצאות.

אבל כעת אין לי כסף..." הוא כחכח בגרונו והמשיך: "אולי יוכל ראש הישיבה להלוות לי כסף להוצאות, בבקשה?"

רבי מיכל יהודה הסכים מיד. וכבר נכתב שטר הלוואה, ובתחתיתו חתם הלווה את שמו וצייין את כתבתו - רחוב ראב"ד 12. ראש הישיבה נתן לו סכום של אלף ₪ מכספי צדקה שהיו לו, והאיש עזב את הבית שהוא אסיר תודה.

ביום המיועד שב מרן לביתו לאחר תפילת שחרית ומיהר לקחת את הטלית כדי לצעוד אל רחוב ירושלים, למקום שבו היתה אמורה להתקיים הברית. למרבה תמיהתו היה המקום ריק וחשוך, איש לא היה בו. לא תינוק, לא הורים, לא מוזמנים ולא ברית. ברור קצר גילה שלא הוזמן שום ארוע של ברית לאותו יום. כל הסיפור לא היה אלא מעשה נוכלות של אותו אדם, תחבולה שרק במטרה להשיג את הכסף.

גם הכתובת בתחתית שטר הלוואה היתה מזויפת לחלוטין. ברחוב ראב"ד 12 יש חנות מכולת ולא בנין מגורים...

מקורביו של רבי מיכל יהודה הסתקרנו מאוד לשמוע את תגובתו על אותו נוכל שרימה אותו, וטריחו לשואל והוציא ממנו כסף במרמה. אבל ראש הישיבה הטרוד רק מדבר אחד.

"איך קרה שלא נזהרתי בכספי צדקה?" כאב, "איך קרה הדבר שנתתי צדקה בהלוואה לאדם שאינני מכיר?"

ומכספו הפרטי הוציא אלף ₪ והכניסם לכספי הצדקה. (מאורם של ישראל)

יש לקרוא את החסויות לאחר השבת

המכון לסת"ם
עבודת הקודש
מכירת ס"ת, תפילין,
מזוזות וכל צרכי הסת"ם.
פנל: 054-8484945 רפאל ש.

AP
HAIR DESIGNER
מעבב השיער - אסי פרץ
בתיאום מראש: 052-626 53 92

ד"ר שנה
התקליטן רפאל חכמון
פנל: 052-2567240

שרוליק קרויזר
המרת מט"ח וצ'קים
סניף ר' יהודה הנשיא 33
סניף נחלת יצחק
נייד 050-6379544

הפרשת תרומ' לפי דעת השו"ע
כולם
מצטרפים
לבית המעשר
מה איתך?*

מקצוענות ואיכות ללא תחרות!!!
אצילינו אמינות מעל לכל!!!
משרד: 03-9747444
אתר: WWW.HDBKBL.COM

הדקל
עבודות גמר ושיפוץ

מרכז השעונים
מכירה ותיקון
כל סוגי השעונים במקום.
מ. נחלת יצחק (בחניה)
טל: 03-9363892.

VESTRY
אופנה
לגברים ונוער
חוני המגל 26, אלעד.
טל 03-7160640.

*ספר יקר ערך מתנה
למצטרפים החדשים
המכון למצוות
התלמודיות
בארץ
08-9214829
תצטרף - תהדר
בית המעשר

של הצדיק ואמי החלה לתנות את צרותיה. אני זוכר, כי כילד בן ארבע לערך, עמדת והתבוננתי בצדיק, דמותו הייתה בוקת מזוך ומטוהר, עיניו היו טובות, רכות, מלאות רחמים, ופניו הביעו אחריות, ריכוז וכובד ראש. 'כך נראה מלאך', חשבתי.

הוא הרבה להתעניין במחלתי ובתולדותיה, ברופאים שטיפלו בי ובמרכזים הרפואיים שבהם ביקרתי, לאחר שקיבל תמונה מלאה על מצבי, הרהר רגע ושאל את אמי, אם היא קיימה בי, כבכור, מצוות פדיון הבן? אמי תמחה ושאלה לפשר מילים אלו, היא מעולם לא שמעה על טקס בשם זה. הצדיק הסביר לה במתינות את נוהל קיום המצווה ואת משמעותה, והציע לה להמתין בפרוודור עד לשעת בין הערביים, ואז, כך אמר, לכשיגיעו מתפללים לתפילת מנחה וערבית, נזמן עשרה יהודים וכהן ונקיים את המצווה. זכורני, כי בתום הטקס הושיט לי הצדיק את ידו ואיחל לי, שבזכות המצווה אבריא מכל מחלה, והוסיף את המילה הגורלית: ומיד.

מרגע זה ואילך, פסקו ההתעלפויות והפכתי לילד רגיל, בריא ושלם. שכבות צמר הגפן הוסרו מעל אזני, החלונות שבביתנו נפתחו מחדש וקול רעש גדול שעלה באזני - לא הזיק לי יותר."

הנוכחים באולם ההרצאות הקשיבו לסיפור בקשב רב, וראיתי, כי דבריו עשו רושם על השומעים. מכל עבר נשמעה השאלה הצפויה: "מי היה צדיק זה?" תשובתו של סמואל לא בוששה לבוא: האדמו"ר מבאהוש, הגר כיום בשדרות רוטשילד 112 בתל אביב. והוסיף: "זה שנים שאני ובני משפחתי עולים בערב ראש השנה לבית האדמו"ר להתברך לקראת השנה החדשה".

סמואל השתחרר בינתיים מהצבא, ופתח לו חנות לאביזרי רכב בדרום תל אביב. מאז לא ראיתו.

בהלווייתו של האדמו"ר זצ"ל, ראיתו, עומד בשער בית העלמין שבנחלת יצחק ועיניו זולגות דמעות..."

(מתוך כרך שמות מסדרת "אמונה שלמה" שיצא לאור זה עתה - באדיבות המחבר הרב צבי נקר)

היה בנפילת כוס ובהתנפצות על הארץ כדי שאתעלף.

אוטובוס שעבר ליד חלון ביתנו ברעש מנוע רגיל, גרם אף הוא להתעלפותי. כל קול הלמות וקול שאון, אף שאינם יוצאי דופן, גרמו לי להתמוטטות.

הורי נחרדו לנוכח התופעה והחלו לשחר לפתחם של רופאים ולמוצא פיהם. הרופאים, מצידם, בדקו אותי בכל הבדיקות האפשריות, חדרו לתוך אוזניי, פלשו למערכת עצבי ונברו בנבכי מוחי. לא היה מקום בגופי שלא עבר תחת שבטם, אך התוצאה הייתה אפסית. החידה נותרה חידה והתעלומה לא נפתרה.

הורי קיבלו מן השלטונות היתר מיוחד לנסוע לוינה, ואף להרחיק עד ברלין המערבית כדי למצוא מזור למחלתי. זכורני כי בנסיעה לערים אלו עטפו הורי את אוזני בשכבות צמר עבות כדי לאטמן ולגונן עלי מפני כל רעש אפשרי, ועל אף זאת איבדתי את הכרתי במסעות אלו פעמים אחדות.

כמצופה, לא נמצאה אף בערים אלו כל תרופה למחלתי. הרופאים הרימו את ידיהם. לא אשכח את סיפוריה של אמא על היאוש והדיכאון שתקפו אותה, שעה ששבה עמי לבוקרשט, לאחר שרופאים אלה הודיעו לה כי אין יותר מה לעשות.

יום אחד, כשאמי שחה על אסונה לאחת מחברותיה, הגיבה זו ושאלה: "ואצל הצדיק הייתם?"

אמי, שמעולם לא ביקרה אצל צדיק ומילה זו הייתה עבורה מילה ארכאית בלבד, פקחה את עיניה בהבעת תמיהון, על אף זאת החלה להתעניין בצדיק, בדמותו, בכתובתו, ובמיוחד - ביכולתו להעלות ארוכה למחלת.

חברה זו הרבתה לדבר בשבחו של הצדיק ואף סיפרה צרור עובדות, אישיות, על הישועות שמשפחתה חוותה אצל צדיק זה. מה לא עושה אמא למען בנה החולה? מאמינה או לא מאמינה - כשמחפשים עוגן הצלה מוכנים להיאחז אף בעלה נידף. כך חשבה אמי והחליטה להיכנס עמי אל הצדיק. כשהגענו לביתו השעה הייתה שעת אחר הצהריים מאוחרת. הגבאי הכניסנו אל חדרו

סיפר הרב מאיר גרוזמן שליט"א: מידי שנה בשנה אני מקיים קורס ליהדות באחת האקדמיות הצבאיות בארץ. קורס זה כולל שיעורים בנושאי יהדות שונים, החל ממעמד הר סיני וכלה בספרות השו"ת בת זמננו. אין כוונת הקורס לחזרה בתשובה, אלא הרחבת הידע וההשכלה היהודית הן שמהוות נר לרגלי התכנית.

עקב הזמן הקצר אין אפשרות להקיף את כל הנושאים הקיימים ביהדות ואני נוהג לתמצת ולהתרכז בנקודות העיקריות ובעניינים הבסיסיים של היהדות.

היה זה יום חורפי כאשר ישבו לפני למעלה ממאה קצינים בכירים והאזינו לפרק העוסק במהות הנבואה, ובייחוד של נביאי ישראל.

בשלב זה הורמה אצבע אחד השומעים ביקש לדעת, אם קיימים בימינו אנשים בעלי שיעור קומה, המהווים תחליף לנביאי התנ"ך. הרשת נפרסה לרגלי ואני נלכדתי בה, גלשתי מן ההרצאה והחילותי לתאר את צדקותם של ל"ו הצדיקים הנמצאים בכל דור,

את גדלותם של חכמי התורה ופוסקי ההלכות, את קדושתם של גדולי החסידות ואת סגולתם של יודעי ח"ן. לא נקבתי בשמות של אישים, וודאי לא הצבעתי על צדיקים בני זמננו. לרגע נדמה היה לי כי תשובתי סיפקה את השואל וכי אני רשאי לשוב אל הכתוב שממנו סטיתי.

אולם לא, כאן הורמה יד נוספת וקצין צנחנים בדרגת סגן אלוף, העונה לשם המשפחה סמואל, קם על רגליו, ביקש את רשות הדיבור ואמר: "המרצה דיבר על החסידות ועל אישיה מבחינה תיאורטית, כחוקר, כצופה מן הצד, כאדם הסוקר תופעות היסטוריות, אך אני מבקש לספר לפניכם סיפור אישי. נולדתי בבוקרשט להורים שהיו רחוקים מחיי הדת ומקיום המצוות. שנות הקומוניזם עשו את שלהן והתנכרות הורי ליהדות תאמה את האוירה הכללית בבירתה של רומניה.

שלוש השנים הראשונות עברו עלי כפי שהן עוברות על כל תינוק בריא ושלם. אולם לאחר מכן הפיעה אצלי תופעה שמעולם לא שמעתם עליה: החילותי להתעלף ולאבד את ההכרה עם כל רעש שעלה באזני. די

הלכה לשבת

בדין
איסור ריקוד בשבת

עוד בשו"ת יחווה דעת הג"ל דמכל מקום נראה שהליכה במחול סביב עם שירות ותשבחות, אין זה בכלל ריקוד שאסרו חז"ל, שהרי מבואר בירושלמי (פרק ה' דביצה הלכה ב') שהריקוד שאסרו חז"ל הוא באופן שעוקר רגלו אחת ומניח אחת. וכן הוא בפירוש רבנו חננאל (ביצה לו:), ובראבי"ה חלק ג' (סימן תשצה). וכן כתב מהר"י וייל בספר תורת שבת (סימן שלט סק"ב). וכיוון לזה גם כן בשו"ת דבר יהושע (סימן מב אות ד'). ודו"ק.

(המקורות והטעם בהרחבה בספר "ילקוט יוסף" - חלק רביעי - שבת ה' עמ' פ"ו)

איסור הריקוד בשבת הוא גם למי שמתלהב ברשפי אש שלהבת במצוות שמחת יום טוב ומכל מקום אפשר להקל על-ידי הליכה במחול בלבד, בשירות ותשבחות, שדוקא כשעוקר רגלו אחת ומניח חבירתה חשיב כריקוד האסור בשבת, אבל לא בהליכה במחול. והמחמיר גם בזה תבוא עליו ברכה.

כן כתב מרן אאמו"ר שליט"א בספר כרכין המוקפין חומה (להרב בריזל), דהנוהגין לרקוד בהליכה בלבד, בלא שמגביהין עצמם מעל הקרקע, וגם אינם רוקדים לפי קצב הנגינה, יש להם על מה שיסמוכו. וכן כתב

<p>לעילוי נשמת</p> <p>מוסא בן יחיא ז"ל על בת רבקה ע"ה</p> <p>ארהון בן יחיא אהפל ז"ל עדיה ע"ה בת סיון תחי'</p> <p>מאיר ארהון ז"ל בן עישה הי"ו רפאל דוד בן שרה זינת ז"ל</p>	<p>לרפואת</p> <p>בנימין בן מרים הי"ו סעידה בת סאלם תחי', מיכל בת אסתר תחי' פורן שושנה בת טאוס תחי'</p>	<p>העלון מוקדש - להצלחת</p> <p>שלום אפל ורפי בן טינו מגנזי הי"ו וכל משפ', אילה בת פורן שושנה וכל משפ', שמעון בן דבורה שירה וב"ב עמוס בן מזל הי"ו</p> <p>פנחס ואיתמר (תומר) הי"ו בני אביגיל תחי', יצחק בן לבנה הי"ו ולימור בת מרים תחי', מיקי (מיכאל) אפל הי"ו בן שמעה, ישי בן אילה הי"ו.</p>
--	---	---

גרפיקה: אהרון 052-7657895 דחפסיה: שכמולות 03-909495